

ВОЛОНТЕРСТВО ЯК ЧИННИК ФОРМУВАННЯ СУЧАСНИХ ЛІДЕРІВ СТУДЕНТСЬКОЇ МОЛОДІ

Волонтерство це не нове явище, проте воно не втрачає своєї актуальності. Навпаки, завдяки популяризації, «вік» волонтерів значно помолодшав. Як правило це студенти вищих навчальних закладів, проте останні данні говорять про свідоме, самостійне залучення до волонтерської діяльності учнів старшої школи. Про взаємозв'язок лідерства і волонтерства говорять багато дослідників. Зокрема, Володимир Полтавець вважає що волонтерський рух є формою масового виявлення активності молоді, а Микола Дейчаківський додає що волонтери – це найактивніші представники різних груп населення, що здатні повести за собою інших.[2] Це пов'язано з тим що лідерство майже завжди супроводжується активністю суб'єкта в соціальному та громадському житті. Волонтерську діяльність в цілому пов'язують з особистісним розвитком індивіда, що характеризується набуттям нових знань умінь та навичок, а також удосконаленням здібностей та стимулюванням ініціативи та творчості.[1] Тобто волонтерська діяльність це не тільки спрямований зовнішній вплив, але й активна робота над власним «Я» особистості.

Нами було вирішено прослідкувати мотиви, які виділяють для себе студенти, що долучались до волонтерського руху та визначити ряд питань пов'язаних з цим спектром їхнього життя. Була складена анкета що з'ясовувала місце походження інформування про проект, кількість проектів у яких приймав участь респондент за останні три роки, направленість цих проектів, причини погодження респондентом на участь, наявність власних проектів. В дослідженні прийняло участь 87 чоловік, що на даний момент є студентами вищих навчальних закладів. Обов'язковою умовою участі у дослідженні було мати за плечима хоча б один досвід волонтерства.

Соціальні мережі це найпопулярніше джерело інформації для інформування про наявні волонтерські проекти. Другим за популярністю є розповіді друзів або знайомих. Зовсім малий відсоток інформованості припадає на агітацію в університеті. Не менш важливим питанням є направленість волонтерських проектів. Найцікавішою для студентів виявилась діяльність пов'язана з проведенням та організацією різних заходів: реєстрація і зустріч гостей, організація прийому їжі, на конференціях, тренінгах або хакатоні, формування стартових пакетів на марафони. Менш популярними ланками виявилися робота з дітьми та

допомога людям що її потребують. П'ята частина пов'язують діяльність з проведенням тренінгів та лекцій, менторською роботою в якості лектора. Ці всі напрями напряму пов'язані з проявом лідерських якостей студентів

В питанні про мотиваційну сферу, чверть респондентів вирішила прийняти участь за компанію з друзями. П'ята частина задля додаткових балів. Для трохи меншої відсоткової частини спрацювала мотивація отримання сувенірів від організаторів проекту. Доволі цікаво що є десята частина респондентів, мотивацією для участі яких було просто невміння відмовляти. Варто відмітити респонденти, що мають від семи проектів за мотивацію беруть набуття досвіду, зв'язків та емоцій, власна симпатія до справи, навідміну студенти які мають за плечима від одного до трьох проектів здебільш мотивуються цікавістю.

Завдяки долученню до волонтерського руху більшість учасник відзначає набуття нових знайомих. Погоджуючись на участь за компанію з друзями або для додаткових балів, жоден реципієнт не відписав чи отримана була стипендія або чи зміцнилась дружба, натомість багато відгуків про незабутні враження, нові контакти та унікальна практика проведення заходів різного типу. Не є виключенням що саме це дало можливість половині опитуваних мати свої проекти на даний момент або планувати їх проведення найближчим часом.

Тож волонтерство це молоде явище в нашій країні і саме з цим пов'язані ряд проблем. Як правило активісти дізнаються про проекти у соціальних мережах. Цікавіше за все студентам допомагати у організації і проведенні різних івентів, фестивалів, форумів, хакатонів, співпраця з дітьми. Мотивацією до участі стають набуття досвіду, корисних зв'язків, отримання позитивних емоцій, а також сувеніри від організаторів та спільна діяльність з друзями. Жоден з реципієнтів не розчарувався відносно своєї участі у волонтерському заході, натомість отримав досвід, так у половині опитуваних є власні проекти для реалізації. Тут гіпотеза про взаємозв'язок волонтерства і лідерства підтверджується сповна.

Список літератури:

1. Волонтерський рух в Україні: тенденції розвитку // Вайнола Р.Х., Капська А.Й., Комарова Н.М. та ін.. - Академпрес, 1999. - 112 с.
2. Соціальна робота в Україні: перші кроки // Під ред.. В.Полтавця. - Видавничий дім «КМ Асасіємія», 2000. -236 с.

*Науковий керівник: Кокарева.А.М.,
канд. пед. наук, доцент*